

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α΄.—ΑΡΙΘ. 28
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.—Ο ΝΕΟΣ ΕΛΛ. ΝΑΟΣ «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» ΕΝ ΛΟΥΥΕΛΛ ΜΑΣΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
(Έστάλη υπό τοῦ κ. Α. Τερζάκη ἐκ Βοστώνης)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.—Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ
(Φωτογρ. κ. Αντ. Λαγκαδά)

Η ΗΘΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

☆

✻

МОУТИКИ

104 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106

1915

(Φωτογρ. κ. 1'. Αλεξ(ον)

Η ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
 η τελουμένη καθ' ἑκάστην Δευτέρα.
 (Φωτογρ.)

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΤΕΩΝ

Εσωτερικού και Κρήτης	Δραχ.	8
Εξωτερικού	Φρ. χρ.	12
Ρωσίας	Ρούβλια	5
Αμερικής	Δολάρια	3

ΟΣΤΙΣ ΔΙΔΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ

δι' αντίτιμον αγγελίας του, καταχωριονθείσης εις την «Ελλάδα», η συνδρομή, χωρίς να λαμβάνη απόδειξιν, φέρουσαν την υπογραφήν του κ. Σπυρ. Ποταμιανού και την σφραγίδα του φύλλου, θεωρείται ως μη πληρωσάσα.

Ληλούμεν τούτο δι' εκείνους οι οποίοι δίδουν χρήματα δια λογαριασμόν μας εις διαφόρους μεσάτας δημοσιεύσεων.

Επίσης καθιστώμεν γνωστόν ότι πολλοί τοιοῦτοι μεσάται διαπραγματεύονται δημοσιεύσεις δια την «Ελλάδα», με έμπορους, επαγγελματίες ή και πολιτικούς, χωρίς η διευθύνσις του φύλλου να έχη γνώσιν των τοιούτων διαπραγματεύσεων. Αὐτοὶ ἐργάζονται δι' ἴδιον λογαριασμόν των, χωρίς ἡμεῖς νὰ τὸ γνωρίζωμεν.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὀφιν, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ζήτημα ἦτο τὸ κυριώτερον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, διὰ τὴν πρωτεύουσάν. Αἱ παραστάσεις ἀνηθάνον ἔργον ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς δικαίας ἐξετάσεις τοῦ τύπου, ἐναντίον ὅχι τὸσον τῶν θεάτρων, οἷτινες τ' ἀναβιβάζουν, ὅσον ἐναντίον τῆς ἀσυνταξίας, ἣ ὁποία ἐπιτρέπει τὰς τοιαύτας παραστάσεις.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ἐνθυμούμεθα ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν, ὑπονοοῦντο καὶ τότε ἐπὶ τῶν ἑσπερικῶν τοῦ κ. Καλογεροπούλου, ὑπεβλήθη εἰς προληπτικὴν λογοκρισίαν ἐν ἑλληνικὸν ἔργον καὶ ἡμιοδότη, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἡ παράστασις του, διὰ τὸν κίνδυνον διήγεν τῆς τάξεως. Ἄλλοτε πάλιν ἀπηγορεύθη, ἐπὶ ὁλοκληρῶς μῆνας, ἡ παράστασις τῆς «Κατοχῆς» τοῦ κ. Βώκου, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ ἔργον εἶχεν ὡς ἦρφα τὸν βασιλεῦα Ὁ. θῶνα.

ΠΑΡΕΣΤΑΘΗΣΑΝ ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, ἐπὶ πολλὰς ἐσπέρας, καὶ ἡ τάξις δὲν διεσαλεύθη οὔτε ἀπὸ τὸ δράμα τὸ ὅποιον ἐφόβιζε τὸν κ. Καλογεροπούλου οὔτε ἀπὸ μακαρίτην Ὁθῶνα.

ΑΥΤΟ εἶνε, κατὰ τὴν ἰδικὴν μας κρίσιν, τὸ θλιβερώτερον συμπέρασμα τῆς πολυκρότου ταύτης συζητήσεως. Ὅτι ὅλα γίνονται ἀνάποδα εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Ἀσκεῖται ἡ λογοκρισία ἀπὸ ἀπλῆς στενοκεφαλίας εἰς ἑλληνικά ἔργα, τῶν ὁποίων ἡ παράστασις διαφενδεῖ κατόπιν τὰς προβλέψεις καὶ τοὺς φόβους σοφῶν ὑπουργῶν. Παριστάνονται ἔργα τραγικῶς αἰσχροὶ καὶ ἀνεγὰ καὶ ἀποτροπιαστικὰ καὶ δὲν εὐρίσκειται ἕνας ἀριμόδιος νὰ τὰ ἐμποδίσῃ.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ἐνὸς μαθητοῦ, ὡς ἀποπειραθέντος νὰ κλέψῃ ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου, εἶνε ἀρετὰ τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἐπιβλέψεως ἧτις ἀσκεῖται ἐπὶ τῆς ἡθικῆς τῶν μαθητῶν. Ἀλλοίμονον ἂν τὸ παιδί δὲν εἶνε προικισμένον ἀπὸ φύσεως μετ' ἀγαθὸν καὶ ἰσχυρὸν χαρακτῆρα.

ΝΕΑΣ ἐπιχειρήσεως μεγάλῃς ἐτέθησαν αἱ βάσεις τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Ἐπὶ τοῦ γηπέδου, ὅπου ἦτο ἄλλοτε τὸ πωροκομεῖον θ' ἀνεγερθῇ μέγα ξενοδοχεῖον, ὑπὸ ἐταιρίας εἰς τὴν ὁποίαν μετέχουν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ Ἀθηναϊκὴ καὶ ξενοδοχοὶ Ἀθηνῶν καὶ Αἰγυπτῶν. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ ἦνε ἐτοιμὸν μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη, ὁπότε θὰ ἔχη συντελεσθῇ καὶ ἡ ἑνωσις τῶν σιδηροδρόμων. Ἐχρεώζεται πραγματικῶς τοιοῦτο ξενοδοχεῖον διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ τὴν ἴδρυσιν αὐτοῦ δὲν δυνάμεθα εἰμὶ νὰ χαιρετήσωμεν ὡς μίαν σημαντικὴν πρόοδον τῆς πόλεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ τοὺς ἐκ Πατρῶν κυρίους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς ἀποστείλουν φωτογραφίας ἐκ τῆς ἐκεῖ διαμονῆς τοῦ Βασιλέως. Μετ' ὅσα γράφομεν εἰς τὴν 8^{ην} σελίδα σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, θέλομεν νὰ δειξώμεν ὅχι τὸσον ὅτι αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ ἦναι περισσότερον Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ μέλη ἐκεῖνα τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας, τὰ ὁποῖα εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν δημοσιογραφίαν, ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του, εὐρίσκονται πάντοτε πνιγμένα μέσα εἰς προλήψεις καὶ δυσχεραίνουσιν τὸ ἔργον τῆς δημοσιογραφίας, ἵσως διότι δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν τὸν προορισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς. Ὅτι ἐπράξεν ἕνας δοῦς δὲ Ρισμὸν ἠδύναντο νὰ τὸ πράξῃ καὶ ἕνας Ἑλλὴν ἔμπορος.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΥΡΣΙΝΗ

Ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν «Ελλάδα» ἡ δημοσίευσίς νέου Ἑλληνικοῦ μυθιστορήματος, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μυρσίνη». Τὸ μυθιστορημα τοῦτο, ὑπὸ ἄλλων τίτλων καὶ κατ' ἄλλον τρόπον διεσκευασμένον εἶχε δημοσιευθῇ, πρὸ ἐτῶν, εἰς πρωτὴν ἐφημερίδα. Ἐκτοτε πλείστοι ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὸ ἀνέγνωσαν, ἐξήγησαν ἐπανειλημμένως δι' ἐπιστολῶν, τὴν ἐκδοσὴν του εἰς βιβλίον. Δυστυχῶς ἡ εἰς βιβλίον ἐκδοσις εἶνε λίαν δυσχερὴς, λόγῳ τῶν μεγάλων δαπανῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦνται. Ἐχόντες δὲ ὑπ' ὄψιν ἀρ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐκφρασθεῖσαν ταύτην ἐπιθυμίαν πολλῶν ἀναγνωστῶν, ἀρ' ἑτέρου δὲ ὅτι τὸ μέγα μέρος τῶν σημερινῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ελλάδος» δὲν τὸ γνωρίζουν, ἀπεφασίσαμεν, τροποποιήσαντες αὐτὸ, ἔπου ὑπῆρχεν ἀνάγκη, νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν «Ελλάδα» εἰς τοὺς τόμους τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεῖνῃ ὡς βιβλίον.

Τὸ μυθιστορημα τοῦτο μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικήν, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ καθηγητοῦ κ. Τζῶν Κάλδουελλ.

ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΜΟΥ

Μετ' αἰῶνα, μὲς τὸν ἄνθρωπον, τῆς θάλασσας τὴν ἄκρην, ὅαν πλοῦν ἀπ' τῆς καρδοῦλιά μου, γὰρ σὲ, γλυκύ μου, δάκρυ γίνεσαι κύμα γαλαθῶν· κ' ἀφροσπενταρμένον ἔχειται 'ς τ' ἀκρογιάλι μου, περιλποῦ, θλιμμένον.

Καὶ κεῖ ὅπου τὸ δόστυχο, γυναικί 'ς τὸ γαῖό σου, καὶ μ' ἕνα πόνο μοναχικό, ἀρτεῖται εἰς τὸ πλεῖρόν σου, φωνάζει μετ' ὁ γένοιτο τὸν τὸν ὄνυχον, κλαίμενον, πῶς· «Σὲ ποθῶ, ἀγάπη μου, ποῦνι ζωντανέ μου».

Λευκάς

Ἑσπερος

ΤΙ ΘΑ ΤΗΣ ΕΛΕΓΑ...

— Μάγισσα δὲν σ' ἐγέννησε Ἀγγελόμορφη. Ἡ χαρὰνὴ μὴ μὲρ Σὲ ἦρε μ' ἄρως τῆς καὶ μεσ' τὴν ἁρμονίαν τὴν ὁλόκληρην Σὲ ὁδοβάττισε, καὶ μεσ' τὸ φῶς τῆς! — Μάγισσα κόρη ἐμένα δὲν με πλάνεψε. Μόνον ἕνα ἀργυροῦχό σου γέλοιον ἦταν, ποῦ τῆς ἀγάπης μὲρὸς μου ἄνοιξε τ' ἀληθινὸ καὶ ἀτέλειωτο Βαγγέλιον! — Καὶ στοῦ ὄνειρου, τὰ παλάτια, μ' ἐπίασαν σκλάβο Σου δὺς μᾶτια. Γλυκά! Πόσο ἦταν γλυκά Τὰ μᾶτια, ἀδφὰ καὶ παιδικὰ!!

— Ὁ ἥλιος ἦταν ποῦ σὲ σφιχταγκάλισσε. Καὶ γλυκοχάιδεψε τὸ πρόσωπό σου! Καὶ γὰρ ποῦ διάβαινα ἀπὸ μ' ἑκτὸς Σου Πόσο ἐξήλενα 'ὄαν εἶδα Ποῦ ἐφίλησε τὸ θεῖο λαμό σου Κάποια χερσούλοιστι ἀχτίδα!!

— Σκόρπισε στὸ γαλίνιο τ' ἀπόβραδο Φωτοπλημμύρα τὸ Φεγγάρι Ποῦ ἡ Μοῖρα πλέχανε τὸ παραμῦθι Καὶ Σοῦ χαρίζαν κάθε χάρι...

— Ὁ Αἰθέριε!! Δὲν φταῖν πολλὸ ποῦ μεσ' τὰ στήθη ἐνοιώσα ἀπέραντη λατρεία... Μὴ γένοις τὸ κεφάλι ντροπαλά. Δὲν θὰ τὰ κλέψω τὰ φιλιά Σου! Ἄν ἠθέλες μονάχα... ἔτσι δαῖδα! Νὰ γονατίσω νὰ ἀφίρως μπροστά Σου! Μὴ γένοις τὸ κεφάλι ντροπαλά... Δὲν μοῦ ξυπνᾷς τὸν κοιμημένο πόθο... Κάτι οὐράνιο μόνον καὶ ἀνεύρετο

Γιὰ Σένα νοιώθω!!

Περικλεῖς,

ΝΑΟΣ ΔΟΥΣΑΣ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν τῷ ναφ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ κύκλου ἐκλεκτῶν κεκλημένων οἱ γάμοι τῆς Ἀνδρὸς Ἀλῆς Οἰκονόμου μετὰ τοῦ κ. Π. Ρουσσοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ.

Παρανύμφος ἦτο ἡ θεία τῆς νύμφης Κα. Βερσῆ.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ ΤΟΥ

Ὁ γνωστὸς ἦδη εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ελλάδος» Νεὸς Διογένης μὲς ἵσταται τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν, ἀπευθυνομένην πρὸς ἕνα τὸν καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Πρὸς τὸν λίαν ἀγαπητὸν καὶ προσφιλεῖ διδάσκαλόν μου τὸν καὶ ἀδάμαντα μὲν ἴσως, Μαργαρίτην δ' ὁμοῦ ἀσφαλῶς. Πολὺν μὲν Σὲ ἐξήλυσεν καὶ ἡρέμα ὑπεφθόνησά Σοι ὅχι τοῦτο, Διδάσκαλε, ἐδωλότῃς λέγειν καὶ στομυλίας καὶ θερμογυγίας ἔχουσι τὸ λόγον καὶ βάθος ἐννοῶν καὶ λουπῆς παντοίας Ἀρετῆς, ἐνὸς μὲντοι τὰ μάλιστα τοῦ σημείου καὶ ἀνεπίδεσάτου ἀναστήματος Σου. Εἰ γὰρ νῦν ἐγὼ εἶχον τὸ σεμνοτυχεῖν, τὸ ἀπείρητον καὶ ἀκριβὲς φιλοσοφῶν ἀνδρὶ ἐμπέτον ἐκείνου ἀνάστημα, οὐκ ἂν τάνην ἡσυχάλον καὶ ἐφύσιν καὶ κοῦφον ἂν τινος καὶ μικροῦ ἐδωκὼν τοῦ Πίθου ἦδη πάντῳ μέγαν καὶ πολυδάπανον λαβεῖν με χρεών.

Δι' ὅπερ οὐποτε παύομαι, μακαρίζων Σὲ τῆς εὐπορίας.

Οἷα δὲ δὴ Σὺ μὲν, ὦ ἄριστε, ἀνὴρ φιλοσοφεῖς ἐγὼ δὲ ἐπιέμενος πρὸς δὲ καὶ τοὺς ζηλοῦντας ἔχοντας μὴ ὁλοφροῦμεθα, Διδάσκαλε, ἐπὶ τῇ τυχῶν συμφορῇ.

Ὁ τὰ πολλὰ τῆς ἡμέρας κοιμώμενος καὶ γελῶν Ὅλος Σὸς κύων μαθητῆς ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ

Ποῦν δὲ γνωρίζω μέτραρα τ' ἀστέρια τοῦδε τοῦ σ' ἐγκρίσει, τὰ μέτραρα καὶ εἴπα μετ' ὁ τοῦ: Ἀνὸ δοῖρα ἀπὸς ἐλπίων, ποῦ νῦν ἀπὸς ἐλπίων; Κ' ἐφαρὰ γὰρ νὰ τὰ βῶν κ' ἐφαρὰ νὰ χαίμεν. Μὰ εἶδα τὰ ματάκια σου ποῦν φοιτᾷ γεμάτα, κ' εἶπα: τ' ἀστέρια ποῖταισαν νῦν τ' ἀστέρια νῦν. Κόρινθος

Ἡ ἐγκαταλ. ὑπαρξίς

Μία φορὰ ποῦ ἔχεις λάβῃ μίαν ἀπόφασιν, ποῖται νὰ κλείσῃς τ' αὐτὸν σου εἰς τὰ καλλίτερα ἀντίθετα ἐπιχειρήματα. Αὐτὸ εἶνε ἐνδεῖξ ἰσχυροῦ χαρακτῆρος. Κάποτε πρέπει ἡ θέλησις νὰ νῆται ἀντιθέτῳ μέτρῳ τῆς ἀνοησίας. Nietzsche

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

Τι περιμένουν οἱ Ἀθηναῖοι, συνθηροσμένοι εἰς τὴν ἱερὰν δόδον;

Ἥμπερ οἱ στρατιῶται τῆς δημοκρατίας διεξέχον πόλεμον πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ μέλλον νὰ φθάσουν ἀγγέλια κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο;

Ἡ μήστις ἡ Σπάρτη πρόκειται νὰ σταλῇ νέαν πρεσβείαν μετ' ἀρχαῖους ἀξιόστους;

— Ἰδοὺ... ἐρχονται... κραυγάζει τὸ πλῆθος. Καὶ σπεύδουν πολλοὶ εἰς προπύργιον τῶν ἀρχόντων.

Δὲν ἐρχονται ἀγγελοὶ ἀπὸ τὸν πόλεμον, οὔτε ἀπὸ τὴν Σπάρτην.

Ἐπιστρέφουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀθληταὶ ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

«Ἄρα γε πῶς ἐπιστρέφουν;»

Ἀλλοίμονον. Αἱ μορφαὶ τῶν ἀρχόντων εἶνε κατὰ τῆς αἰ κόμας τῶν ἀθλητῶν δὲν φέρουν στέφανον.

Αἱ Ἀθήναι, φαίνεται, ἡττήθησαν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν.

Ἡ πόλις θὰ πενήθῃ ἐπὶ μακρόν. Ὁ θόρυβος τῆς ἀγορᾶς θὰ σιγήσῃ καὶ γέλωτες δὲν θ' ἀντηχήσουν εἰς τὴν ἱερὰν δόδον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, οὔδε σκώματα τῶν νέων πρὸς τοὺς χωρικοὺς.

Ἡ πομπὴ λαμβάνει μορφήν πενήθου συνοδείας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιστρέφουν θλιβεροὶ εἰς τὰς ἐστίδας των.

Μόνον εἰς ἐφεθός, ὁ Κρατῖνος, παῖδιον μετ' ἀλγυρῶν μέλη, ζωηρὸν βλέμμα, πλουσίαν κόμην καὶ ἐννεὲς ὄφρος, ἀποσπᾷται ἐκ τοῦ πλῆθους καὶ πλησιάζει τὸν μετὰ τῶν ἀρχόντων θεῖον τοῦ Προδίκου καὶ τὸν ἀπευθύνει τὰς πρώτας ἐρωτήσεις.

Πολλοὶ σπεύδουν τριγύρω ν' ἀκούσουν τὰς εἰδήσεις, ἀλλ' ὁ Προδίκος ἔμειλε χαμηλοφώνως καὶ ὁ Κρατῖνος ἀκούει σιωπηλός.

Τὸ πλῆθος προσέειπε τὴν μορφήν τοῦ παιδίου, διὰ νὰ μαντεύσῃ ἐκ τῆς ἐκφράσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ νεανίας βλέπει τὸν ἑαυτοῦ, ὡς ἐάν νῆρος βαρὺ ἐπεκάθηται τὸν ὀφθαλμὸν του.

Προσέειπε καὶ σεις, ὁ ἀναγνώστη, τὸν μικρὸν Κρατῖνον, διότι αὐτὸς ἐπέπρωτο νὰ γίνῃ ἥρως, τῆς ἱστορίας, τὴν ὁποῖαν ἀφηγούμεθα.

Ἐρωτᾷ διὰ τὸν πατέρα του, τὸν γενναῖον Κρατῖνον, ὅστις ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν, δι' Ὀλυμπίαν, μετὰ τῶν ἄλλων ἀθλητῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπανήλθε μετ' ἡμῶν.

Ὁ Κρατῖνος ἦτο διάσημος πυγμάχος. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Πελοπόννησον τῆς ἡμετέρας, ἀλλ' ἔμελλε πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐνυμφεθῇ τὴν ὀρφανὴν Φερενίκην.

Ἐνεκα τοῦ γάμου του, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἀπεθόρουν ὡς συμπατριώτην των καὶ εἶχαν τὸσον πεσοῦνται εἰς τὴν πυγμὴν του, ὥστε ἐπερίμεναν ἀφέντους νὰ ἐπιστρέφῃ Ὀλυμπιονίκης.

Οἱ ἐργαταὶ εἶχαν ἐτοιμάσει τὰς σκαπάνας διὰ νὰ καταδαφίσουν τὸ μέρος τοῦ ταίχους, ἐπὶ ὅθεν ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν.

Τοῦτο ἐγένετο διὰ τοῦς Ὀλυμπιονίκας. Κατεδαφίσαντο μέρος τοῦ ταίχους, πρὸς τὴν τὴν πόλιν, διὰ τὸν λόγον ὅτι πόλις ἔχουσα τοιούτους νικητὰς δὲν εἶχεν ἀνάγκη ταίχων.

— Ἄλλ' εἰπέ μου λοιπὸν ποῦ εἶνε ὁ πατήρ μου; ἡρώτησεν ὁ Κρατῖνος τὸν θεῖον τοῦ Προδίκου μόνος.

— Ὅχι, εὐτυχῶς Κρατῖνε, ἐνίκησε! Φύγετε χαρὰς ἀντήχησεν ἐκ τῶν παρισταμένων.

— Καὶ ποῦ εὐρίσκειται;

— Δυστυχῶς Κρατῖνε... ἀπέθανε!

— Θεοὶ!... κρούσθη μία φωνή, τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς μου νὰ ζητῇ ἐκείνη.

— Ἄλλ' εἰπέ μου λοιπὸν ποῦ εἶνε ὁ πατήρ μου; ἡρώτησεν ὁ Κρατῖνος τὸν θεῖον τοῦ Προδίκου μόνος.

— Ὅχι, εὐτυχῶς Κρατῖνε, ἐνίκησε! Φύγετε χαρὰς ἀντήχησεν ἐκ τῶν παρισταμένων.

— Καὶ ποῦ εὐρίσκειται;

— Δυστυχῶς Κρατῖνε... ἀπέθανε!

— Θεοὶ!... κρούσθη μία φωνή, τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς μου νὰ ζητῇ ἐκείνη.

— Ἄλλ' εἰπέ μου λοιπὸν ποῦ εἶνε ὁ πατήρ μου; ἡρώτησεν ὁ Κρατῖνος τὸν θεῖον τοῦ Προδίκου μόνος.

— Ὅχι, εὐτυχῶς Κρατῖνε, ἐνίκησε! Φύγετε χαρὰς ἀντήχησεν ἐκ τῶν παρισταμένων.

— Καὶ ποῦ εὐρίσκειται;

— Δυστυχῶς Κρατῖνε... ἀπέθανε!

— Θεοὶ!... κρούσθη μία φωνή, τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς μου νὰ ζητῇ ἐκείνη.

ἄλλον διάσημον πυγμάχον, τὸν Δαμῶντον ἐκ Συρακουσῶν.

Ἡ ἡμέρα εἶχε προχωρήσει, προσήγγιζεν ἡ νύξ καὶ οἱ δύο ἀγωνισταὶ ἔμεναν ἰσοπαλοὶ.

Ὁ ἀγὼν ὄφειλε νὰ τελευτήσῃ.

— Δέχεσαι μίαν συμφωνίαν; λέγει ὁ Κρατῖνος πρὸς τὸν Συρακοῦσιον.

— Ὁμολογεῖς ὅτι ἡττήθης;

— Δὲν θὰ τὸ ὁμολογήσω ποτέ.

— Τί θέλεις λοιπὸν;

— Νὰ σοὶ ὁμολήσω.

Ἐστάθησαν ἀμφότεροι καὶ ἔκκαμαν ἐνώπιον τῶν Ἑλλανοδίκων τὴν ἐξῆς συμφωνίαν:

Νὰ δώσῃ ἕκαστος ἐν κτήνῳ εἰς τὸν ἄλλον, μέτριον πλῆθος, καὶ νὰ παύσῃ ὁ ἀγὼν.

— Τί περιμένετε; ἐκραύγασε τὸ πλῆθος, νομίζαν ὅτι ἐσταμάτησαν... μέχρι τέλους... μέχρι τέλους...

Οἱ Ἑλλανοδίκαι ἀπεκαρτήθησαν καὶ πρῶτος ὁ Δαμῶντος, ἐν μέσῳ τῶν σιγῆς βαθεῖας, λέγει πρὸς τὸν Κρατῖνον:

— Κεῖται!

Ὁ Κρατῖνος κατέφερε τὸν γρόνθον τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δαμῶντος, μὲν τὸν ὄντων, ὥστε τὸ αἷμα ἐξέρρουσε τὸν ὀφθαλμὸν του.

— Μ' ἐπλήρωσε λέγει πρὸς τὸν Κρατῖνον. Ἄν τολμᾷς τώρα, ὄφρα νὰς χεῖρας σου.

Ὁ Κρατῖνος τὰς ὤφρας ἀνέειρε.

Τότε ὁ Συρακοῦσιος μετὰ τοὺς δακτύλους τεταμένους ἐβόησε τὴν χεῖρα του εἰς τὸ πλεῖστον τοῦ Κρατῖνου.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΣΤΕΜΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΚΟΙΜΩΝΤΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ο ΚΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ
(έν τῇ ἐπαύλει τοῦ Λουκῶς de Richmond)

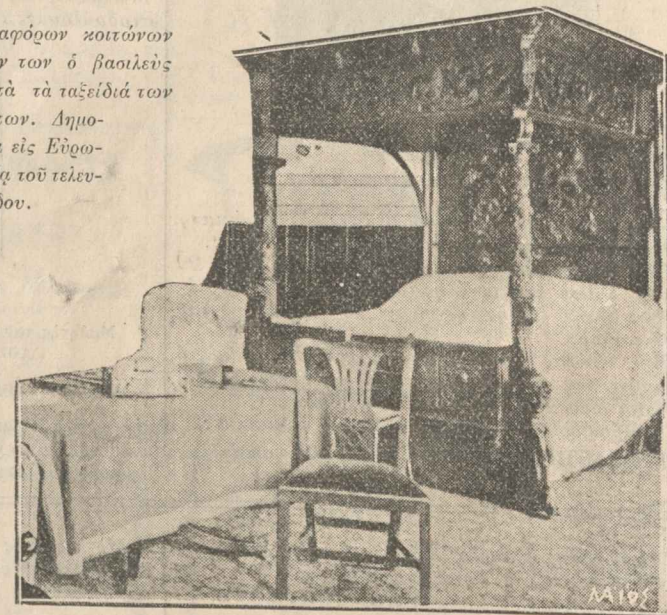
Ο ΚΟΙΤΩΝ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ Ζ'.
(έν τῇ ἐπαύλει τοῦ Λουκῶς
de Richmond)

Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύομεν εἰκόνα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Φραγκοπούλου, ἐν Πάτραις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφιλοξενήθη, κατὰ τὴν τελευταίαν του ἐκεῖ μετὰ βασιν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς. Εἶνε πάντοτε περιέργου διὰ τὸ κοινόν, τὸ ζήτημα τῆς φιλοξενίας ἐνὸς ἐστεμμένου ὑπὸ ἐνὸς ἰδιώτου. Πῶς εἶνε δυνατόν ν' ἀνταποκριθῇ κανεῖς εἰς τὰς μικρὰς ἀλλ' ἀπαραίτητους ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἔχει ἐν ἐστεμμένον πόσσωπον, οὐκ ἐνδεόμενον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνακτόρου. Ἄν οἱ ἐν Πάτραις φωτογραφικοὶ μας σονεργάται οἱ ὅποιοι εἶχαν τὴν προθυμίαν νὰ μᾶς στείλουν πολλὰς φωτογραφίας ἐκ τῆς τελευταίας ἐορτῆς (αἱ πλεῖστοι δυνάτωσ δὲν δημοσιεύονται, διότι ἐφθασαν ἀργά), ἂν λοιπὸν οἱ ἐν Πάτραις σονεργάται μᾶς ἦσαν περισσότερον Εὐρωπαῖοι θὰ εἴχουν παρὰ τοῦ κ. Φραγκοπούλου τὴν ἀδειαν νὰ φωτογραφίσουν ὅχι μόνον τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐσωτερικόν τοῦ μεγάρου του, τὸν κοιτῶνα δηλαδὴ εἰς τὸν ὁποῖον διήλθε τὰς νύκτας του ὁ βασιλεὺς, καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα διαμερίσματα, ὡς ἐπίσης θὰ ἐλάβαναι καὶ πολλὰς περιέργους πληροφορίας διὰ τὴν ὀλιγοήμερον αὐτὴν βασιλικὴν φιλοξενίαν, Ἀποδείξει δὲ οἱ Εὐρωπαῖοι φωτογράφοι-δημοσιογράφοι θὰ ἐπρόσθεταν κυρίως εἰς αὐτὰ, εἴναι αἱ παραυθιόμεναι εἰδω εἰκόνες.

Εἶναι οὖν φωτογραφίαι τῶν διαφόρων κοιτῶνων τοὺς ὁποίους ἔχουν εἰς τὴν διάθεσιν των ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὰ ταξιδία των ἀναρχῆς ἢ τὰς περιόδους των. Δημοσιεύονται δὲ αἱ εἰκόνες αὗται εἰς Εὐρωπαϊκά περιοδικά, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ τελευταίου ταξιδίου τοῦ Ἐδουάρδου.

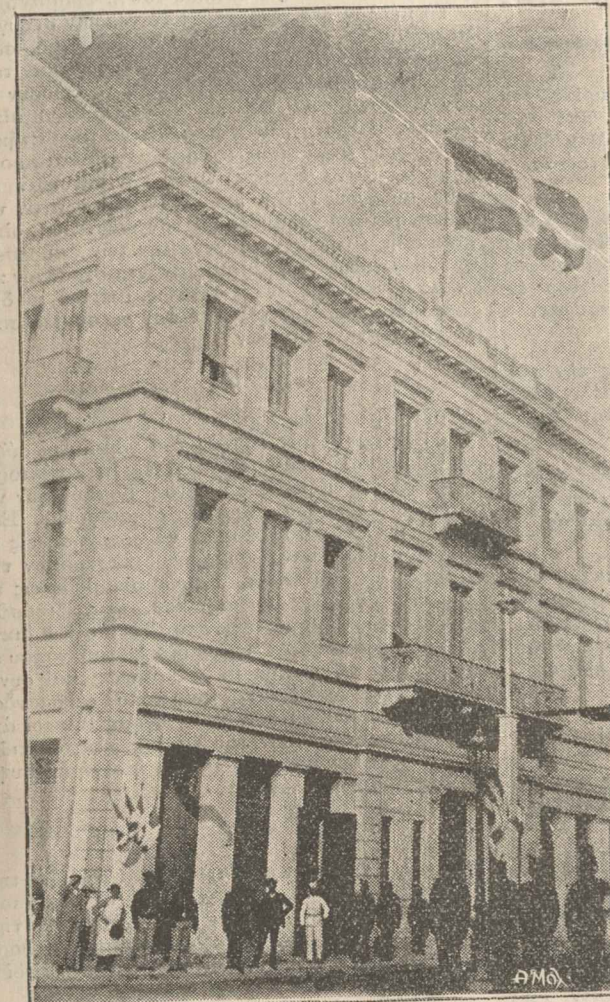

Ο ΚΟΙΤΩΝ
εἰς τὸν ὁποῖον συχνὰ κοιμᾶται ὁ Βασιλεὺς

Εἰς τὸν ΠΥΡΓΟΝ BERKELEY
ὑπάρχει πάντοτε ὁ κοιτῶν οὗτος εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Βασιλέως

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ κ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
εἰς τὴν ὁποίαν ἐφιλοξενήθη ὁ Βασιλεὺς, ἐν Πάτραις.
(Φωτογρ. κ. Ἀντ. Λαγκαδά)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΣ
τοῦ Ἀσφακίου Πατρῶν, ὅπου εἶχεν ἀπονεύσει
τὸ Γερμανοστοπούλειον βραβεῖον.
(Φωτογρ. κ. Ἀντ. Λαγκαδά)

Ἡ ἈΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
πρὸ τῆς οἰκίας Φραγκοπούλου
(Φωτογρ. κ. Γεωρ. Ρ. Μορφυγιάννη ἐν Πάτραις)

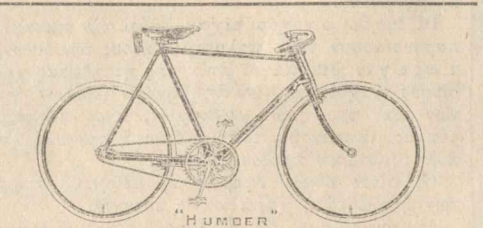
Η ΠΑΡΑΛΙΑ ΒΟΥΔΟΥΡΗ
ἐνθα γίνεται τὸ ἀπόγευμα ὁ περίπατος
(Φωτογρ. κ. Γ. Ἀλεξίου)

— Τις οἶδε;...

— 'Ισως θα εδωχάμην.
— Νά γίνης σύζυγός μου;
— 'Η τουδήθ' έβλεπε την κεφαλήν.
— Έκείνος την συνέβλεπεν εις την άγκυλήν του και την έφίλει με μανίαν.
— 'Απάντησε λοιπόν, του είπεν ή κόρη.
— 'Αλλ' αυτό που λέγεις, είνε ή έπισφράγις της ευτυχίας μου. Δέχου να γίνης σύζυγός μου... Τί άλλο άνειρεύην μέχρι τούδε;
— Νά μ' απολαύσης μόνον και νά μ' απορρίψης έπειτα ως σκευός άχρηστον. Σε εγνώρισα καλά, άγαπητέ μου. Έπόθησες τού σόμα μου, χωρίς νά προσέξης την ψυχήν μου.
— Πού βασίζεις τούς συλλογισμούς αυτούς;
— 'Η τουδήθ' εσταμάτησεν.
— 'Ομιλεί λοιπόν. 'Αγωνισθ' ν' άκούσω.
— Είπé νά κενώσουν την σκηνήν.

— Νά φύγουν αί όρχιστριδες και οίόργανοπαίκταις;
— Νά φύγουν όλοι και νά μείνωμεν μόνοι ήμεεις οί δύο.
— 'Ω άγάπη μου!... είπεν εκείνος, συνθλίβων την 'Ιουδήθ' εις την άγκυλήν του... Με άγαπής λοιπόν, και έγω ό άνόητος... Φύγετε άμέσως όλοι... ύπάγετε νά άναπαυθήτε... ύπάγετε νά κρημνισθήτε εκ των βράχων... 'Όπου θέλατε ύπάγετε... Οί δούλοι είν' έλευθεροί... Σε άπολύω... σάς χαρίζω την έλευθερίαν σας. Φύγετε όλοι μακράν και άφήσατέ μας μόνους.
Είς φρουρούς άνεφανίσθη εις την θύραν της σκηνής.
— Νά φύγουν όλοι; ήρώτησε τον στρατηγόν.
— Καί, σύ, μάζ' ή. Δέν θέλω φρουρούς απέψε... Δέν θέλω άνθρώπους νά ειναι περί την σκηνήν μου... Κάνεις νά μ'ήν άκούση τί θά είπωμεν εδώ... Κάνεις νά μ'ήν άντιληφθί την ευτυχίαν μου... Φύγετε όλοι και αφήσατέ μας μόνους... Καρπού ύπάρχουν άφθονοί και όινοί και ό,τι άλλο ποθήση ή άγαπητή μου... Φύγετε...
— Καί τώρα, σέ άκούω, προσφίλης μου... 'Ω άπόψε εβρίσκομαι εις τον ουρανόν. Τί είνε ό ουρανός ενώπιόν σου; Δέξ'...
— Είσαι ό δυστυχής άνθρώπος, ό προσέχων εις την ήδονήν και μη έξετάζων την καρδίαν. Δέν δύνασαι νά άγαπήσης, οδός νά αισθανής τό μεγαλειον της άγάπης της άληθινής.
— Σε άγαπώ... τά άλλα είνε πλάνη σου.
— Με άγαπής, διά νά κορευής έντός ελίου. 'Η άληθινή άγάπη δέν χορταίνεται.
— Ούτε, σύ... σ' όρκίζομαι. Σε άγαπώ άληθινά.
Θά με χορτάσης αύριον όπως έχόρτασες τώρα τον οίνον.
— Ψεύδος είνε και αυτό... δέν τον έχόρτασα... ιδού πρός χάριν σου, τον άγαπώ...
— Έκένωσεν επανειλημμένως τό χρυσόν ποτήριον. Τώρα όμως ή ήδονή του μεταβλήθη εις μέθη. και ό πόθος του εις μανίαν... (Άκολουθεί)

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΤΥΡΟΝ
έξοχον ποιότητος θά ε'ρητε εις τού κ.
Δ. ΚΟΤΤΙΚΑ
ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 22

— 'Οτι δήποτε ζητήσετε διά τά ποδήλατα και αυτοκίνητά σας θά τ' εύρητε μόνον εις τού κατάστημα ποδηλάτων κ. **Βήχου**.
— Αριθ. 3. Περιβολος Βουλγης
— Αριθ. Τηλεφώνου 590.

ΒΑΦΗ ΤΡΙΧΩΝ
— Μακράς διαρκείας.
— Καί άποδιδουσα τού φυσικόν χρώμα.
Πωλείται έν τή Φαρμακεία
Γ. ΜΑΡΚΗ
— Υδατική Σουαζία. — Έν Πειραιά.
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

ΤΡΟΧΙΣΜΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ
(ΜΠΙΖΩΤΕ)
— Έν τή Έργοστασίω **Νικολαΐδου** τροχίζονται και έπαγορεύονται κρυσταλλά πατιός μεγέθους και ρυθμού, ήτοι δι' έπιπλα, δι' εισόδους και θύρας, και όφρα διά βιτρίνας.
— Έργασία ήγγρημένη. Τιμαί άσυναγώγιστοι.
Πανδρόβον 1 (Πλατεία Μητροπόλεως)

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Χ. ΖΩΣΙΜΑΣ ΤΑΠΕΤΣΕΡΗΣ
17 ΟΔΟΣ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 17

MEΓA EΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΣΙΛΥΒΑ
ΔΙΔΑΓΜΑΤΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Πλοΐτος ύφασματων Άγγλικών και Γαλλικών τελευταίας έποχής.
120-ΟΔΟΣ ΔΙΟΛΟΥ-120

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ επί μέτρω, υπό πάσαν έποψιν άριστα, με τιμάς άνεπιδέκτους συναγωνισμού, και μέχρι **δρ. 60, ΜΟΝΟΝ Ο ΣΑΜΠΡΑΚΟΣ, κάτωθεν Άρσακείου, κατασκευάζει και με δόσεις.**

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΑΙΖΕΤΕ 100,000
ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΛΗΡΩΣΙΣ : 29 ΙΟΥΝΙΟΥ, 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΑΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ
ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ
ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

*Έν μέγα Κέρδος.....	έξ 100,000 Δραχμών
*Έν Κέρδος.....	έξ 25,000 Δραχμών
*Έν Κέρδος.....	έξ 10,000 Δραχμών
Τοία Κέρδη έξ 5,000.....	15,000 Δραχμών
Πέντε Κέρδη έξ 1,000.....	5,000 Δραχμών
411 Κέρδη έξ 100.....	41,100 Δραχμών
578 Κέρδη έξ 50.....	28,900 Δραχμών
*Έν όλφ Κέρδη.....	225,000 Δραχμών

Γραμμάτια πωλούνται : Εις τά δημόσια ταμεία και λοιπάς δημοσίας αρχάς, εις τας Τραπεζάς, εις τούς σταθμάς και στασιάρχας των σιδηροδρόμων, τούς διαχειριστάς των μονοπωλίων και τά πρακτορεία των έφημερίδων πρός Δραχμήν μίαν έκαστον γραμματίον, ισχύον διά μίαν έκ των τριών τελευταίων κληρώσεων.
Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζητησιν γραμματίων άπευθυντέον εις τού **Γραφεϊόν του Έθνικού Στόλου** και των **Άρχαιοτήτων, Υπουργείον Οικονομικών, Αθήνας.**
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΤΗΜΑΤΑΡΧΗΣ Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΒΟΥΚΟΥΛΙΑΜ

— 'Ο βασιλεύς Άβουκουλίμ ήτο ό άγαπητός υιός τού προφίτου. Τό βασιλείον του εξετεινέτο εις τās όχθας τού Νείλου ήτο δέ πολύ μικρόν ίνα χωρέση τούς θησαυρούς του και τά ποιμένα του τά όποια εκάλυπτον τās όχθας τού ποταμού. Οί ύπουργοί του ήσαν δίκαιοι, οί στρατιώται του πιστοί και οί ύπηρεχοί του άφοσιωμένοι εις αυτόν.
Και όμως ό μέγας Άβουκουλίμ δέν ήτο ευτυχής.
— 'Αχ! έλεγε στενάζων ό μέγας βασιλεύς... Οί ύπουργοί μου είνε δίκαιοι πρός τον λαόν μου άλλα κλέπτουσι τούς θησαυρούς μου, οί στρατιώται μου είνε πιστοί άλλα ένιστε ύπερφανεύονται διά την άτομικήν των άξίαν. Καί αί γυναίκες μου είνε όρσάι, άλλ' έχουν τόσον μεγάλα και πολλά έλαττώματα όσοι είνε οί άστέρες τού ουρανού. Άλλαι είνε άσφατοι, άλλαι ύπερήφανοι, άλλαι λαίμαργοι ό μεγάλε προφήτα, άνέκραζε, πού νά εύρης γυναίκα τελείαν; Τότε μόνον θά είμαι ευτυχής.

Κάποτε έστένανεν, όλο; δέ ό λαός του έστένανεν, διότι ήγάπα τον βασιλέα του. Πανταχού τού κράτους του έπεκράτει θλίψις. Θά έλεγε κανείς, ότι ήτο πόλις των στεναγμών ή πρωτεύουσα σούτου.
— Πού νά εύρω τελείαν γυναίκα; έλεγεν ό βασιλεύς.
'Η θλίψις δέ αύτη τον καθίστα ώχρόν.
'Αλλ' ήμεραν τινα ξένος μάγος παρουσιάσθη εις τόν άνάκτορον λέγων, ότι φέρει την ευτυχίαν. 'Ο βασιλεύς τόν ήρώτησε και τότε ό μάγος τή παρουσίασε μίαν νεάνιδα άπιστρέπτουσαν εκ καλινής.
'Ο μέγας βασιλεύς έμεδιάσεν.
'Η νέα αύτη κόρη όνομάζετο Ζάμα, άλλ' ό βασιλεύς τή έδωκε τόν όνομα τού 'Φαινού 'Αστέρος. Μετ' όλίγον τά πάντα ήτοιμάσθησαν διά τόν γάμον της ώραιάς Ζάμας και τού βασιλέως Άβουκουλίμ.

— 'Ανέτειλε ή ώραία ήμερα τού γάμου, ό ήλιος έλαμπε ζωηρότερον, τά άνθη ήσαν ωραιότερα, ή ευωδία των ήδυνέων και τά πολύχρωμα πτηνά έξελάδουν επί των δένδρων τά ερωτικά των άσματα, οί κροκόδειλοι έπαιζαν έντός τού ποταμού και τόν πάν έχαιρεν έν τή βασιλείφ τού μεγάλου Άβουκουλίμ.
Κατά την έξοδον εκ τού τεμένους ό βασιλεύς ήρξάτο νά χορευή και τόν πάν έχορευε μετ' αυτού. Καί εις τά τεμένη, τās άγοράς, τās όδους και τās πλατείας τόν πάν έχορευε έν τή βασιλείφ τού Άβουκουλίμ.

— 'Όταν έδυσεν ό ήλιος, όταν τόν πάν ύπνωπτεν έν τή άνακτόρφ, όταν αί δούλαι της Ζάμας αφήκαν αύτην μόνην, ό βασιλεύς Άβουκουλίμ ήλθεν άνυπομονών νά κρούσιν την θύραν της Σουλτάνας του. 'Η θύρα ήνοιχθη μόνη της γλυκεία μουσική ήκούσθη και τότε εισήλθε πλήρης έρωτος ό ευτυχής Άβουκουλίμ.
'Αλλά καπνός πυκνός και άρωματώδης επλήρωσε την αίθουσαν και ό βασιλεύς ήκουσε φωνήν λέγονσαν :
— 'Αρχέσθητι εις τά καλά τά όποια έχεις και μη έπιζητεί τού άδύνατον, διότι τελεία γυνή δέν ύπάρχει επί της γης.
— Ούτως όμιλήσεν ή φωνή και ό βασιλεύς εύρέθη μόνος, γονυπετής δέ ήγχαρίστηκε τον προφίτην διά τού μάθημα τούτο. Έκτοτε εξήσεν ευτυχής.
(Εκ τού Γαλλικού).
— Ηράκλειον (Κρήτης) Παν. 'Α—κίς

ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατά τās τελευταίας εξετάσεις τού Παρθεναγωγείου (Χίλλ), διακρίθη ή χαριτωμένη δεσποινίς Πιπία Ταρμπούζη άνεψιά της Ανθώς Άννας Ραφτοπούλου.
Δ. Π.

ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΜΑΤΙΑ

ΣΤΟ ΣΤΕΛΙΟ ΜΟΥ
Στά μάτια σου, πού άστράφτουν βελουδένια, Πόυνε αλημνυμένα γλίσκα έσση.
Τό σκυνθρωπό φεγγάρι όλη τή γλίσκα 'Αντιγράφει μού διαν νυχτώση.
'Εκεί σταλάζουν Όιρανοί και Κόσμοι
'Χμους θλιμμένους δα τούς τραγουδήσω
Λίγους δα' τόν καυμό της ή καρδιά μου.
Λυγροί και πόθοι την ταράζουν πίσω.
'Ισως κι' ό Θάνατος μιάς λυπηθί
'Ισως κι' ό Τάφος τόση άγάπη δέ χωρέση
'Όλο τά μάτια σου ή καρδούλα μου ποθεί
Δέν έχει μού'ς τόν Τάφο ό Πόθος θέει.
Στά μάτια σου πού άστράφτουν βελουδένια
'Η νύχτα καθρεφτίζεται με γλίσκα
Δέν είδα τίποτε ώμορρότερο δα' αύτά :
Στή φωτεινή ματιά τους τή χαρά μου βρήκα.
ΒΙΚΤΩΡ Ν. ΖΗΝΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΙΟ ΚΑΙ Ο ΓΙΑΝΝΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΟΜΥΘΙΚΟΝ
— Έκ της άνεκδότου συλλογής τού κ. Λαμπρίδου
'Ο Γιάννος πούχ' ένηγά παιδιά και τας ένηγά γυνάδες, Καί την ευχή τού γύρωσαν εις τόν κυνήγ' νά πάγουν.
— Παιδιά δόσας την ευχή νά πάμε 'στό κυνήγι,
— Καί την ευχή μου νύχται νά πάτε 'στό κυνήγι,
'Όλον τό τόπο δείξετε της Γης της ζαϊκουομένης,
Είς της 'Ελένης τού βουνού, αιδιά μ'ήν άνεβήτε,
'Εκεί ν' ένα καλό στοιχείο π' άγνάντια σάς σουφάει.
'Όλον τό τόπο δείξαν της Γης της ζαϊκουομένης,
Ούτε κυνήγι σκόπων ούτε κανά πουλίκι,
Καί τού στωρό τους έκαναν και 'στό βουνό 'νεβήσαν,
Π' άγνάντια βέλαν τόν στοιχείο και τόν καλημερούνε.
— Καλημερά σου μαζέ στοιχείο. — Καλώς τα τα παιδιά μου.
Τά τέσσερα γιά πρόγευμα τά πέπτε γιά τού γρόμα,
Ευθύς συνείφασ' ό κυνός και θέλει γιά νά βρέξη,
Κ' ή νύφη ή μικρότερη τή κόττα συμμαζώνει,
Πού είχε τά ένηγά πουλικά και τά ένηγά πουλίκια,
'Ενας άετός άέρας και τά πουλικά της πήρε,
Τό γρόμα πώγωσαν νωμί τόν λέγ' τού πεδρού της,
— Σκυλία δέν μούετες τό πουργό μου λές τώρα τό γρόμα,
'Επ'ήρς τού κοντάρι τον και ζωάθη τού σταθί τον,
Και της 'Ελένης τού βουνό τρεμάς π' άνεβαίνει,
— Καλημερά σου Βιάμη μου. — Καλώς τού Βιάμη ποδοθέ.
— Βιάμη πού είνε τά παιδιά πού είνε τά παιδιά μου,
— Τά τέσσερα ήσαν πρόγευμα τά πέπτε γιά τού γρόμα.
Και τού σταθί τον έσσε πάσο-κοσμή τον στίλει.
Τά τέσσερα ήσαν ζωντανά τά πέπτε άποθαμμένα.
Π. Λαμπρίδης

ΕΤΗΝ ΕΞΗΘΥΛΙΑ ΜΟΥ

(Άκολουθεί τή δεσποινίδα Στ. Λ.)
Σεβρεις τί μούχεται σό νοή; τά μάτια σου νά βγάλω
Στόν ουρανόν νά λάμψουν, με τ' άστρα νά τά βάλω.
Και τώσπα τά δονάκια σου θέλω νά ξεριώσω,
Γιά μαργαρίται αίτημο θέ νύχτα νά τά δώσω.
Και τά ξανθά σου τά μαλλιά πούχουν μενιά χάρη
Νά σου τ' κόψω με βελούδι νά τ'έχω φαντασία.
Κι' από τά μαργαρίτα σου νά πάσω τή δροσούλα.
Νά την χαρίσω στή γλυκεία και δροσερή αηούλα.
Νά πάσω και τά χείλη σου δροσίζω κορόλλι,
Τέτοια κορόλλι έχουν τιμή πολύ μεγάλη.
Τό πρόσωπό σου έπαι κοίτην γεμάτο χαρμό,
Γιά νά τό βάλω δέντρο στον αναστό φεγγάρι.
Μ' άνίσως τή καρδούλα σου μούρεσας τά περδία
'Αχ! δλ' αυτό τον θησαυρό γιά μένα θά κρατήσω.
ΓΙΑΚΟΣ ΕΥΘ...

— Οί βαρείς και μελαγχολικοί άνθρώποι γίνονται ελαφρότεροι με δ,τι βραίνει τούς άλλους; τόν έρωτα και τού μίσος. Καί δι' αυτό τού τρώχου ανηγά έχονται εις τού αυτό έκτεδον.
Νίτος

— Προτιμώτερον νά εδράζεται εις άσπίδος ή νά άκρακτι.
Δ. Π.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΕΩΣ ΤΟ ΠΡΩΙ

[Είς την σειράν ύπνυχσε τού διήγημα τούτο, τού όποιου όλη ή έπιτυχία είνε εις τόν πρόλογον, και δημοσιεύομεν μόνον αυτόν].
Δέν την ξεχνώ!
Μά ούτε μπορώ νά την ξεχάσω την τραγικήν αυτήν!
'Ελάτε γύρω μου, ό άγνά παρθενικά κάλλη, και δόστε ζωήν στή γραφίδα μου διά νά κάμω μελαγχολικότερας και μελανιότερας τās όλίγας τούτας θρηνώδεις γραμμάς!
'Ελάτε γύρω μου καθήστε, ό χρόνια γλυκά της μαρνανείσης νεότητος, πού σάν πουλικά πού φτερίζουν και φεύγουν έτσι μές αφήστας και δόστε με θάρρος νά χαράξω επί τού χάρτου στρογγύας γεμάτας δάκρυα και στεναγμούς!
'Ελάτε γύρω μου, ό άγγελικά κάλλη και δόστε μου γραφίδα σκληρήν σάν τού δρεπάνι τού χάρου πού σάς πήρε και μελάνην από αίμα γιά νά άνθέξουν εις τόν πόνον!
'Ω άπληγχνε Χάρς!
Με τό σκληρό δρεπάνι σου θαρίζεις τά μπουμπουκία και αφήνεις πολλές φορές τά παλινούλουθα!
— Πταν μιά άνοιξιάτικη έσπέρα.
— 'Ω ή μαγία μιάς άνοιξιάτικης έσπέρας!
Χρυσά κύματα φλογός χύνονται από την θύαν.
'Η θάλασσα γαλανή και ήσυχη σάν πλάκα άσημένα.
Τό κύμα έμμορφοδρίζει στό ακρογιάλι!
Είς τού πλαγινό μου σπύ, ένας νέος άρραωνί-ζεται την 'Ελένην!
(Και άφηγείται κατόπιν πώς οί δύο μνηστίρες άπέθαναν τού βράδυ εκείνο τού άρραβώνος των, πρίν εξημερώσθ. Καί όλίγον πρό τού τέλους έχει πάλιν τās φράσεις.)
— 'Ακου βοή τά κύματα πού κάνουνε σπώντας βαρύνά στό βράχ'!
— Φαίνονται σάν νά τά θέρνη κάποιος πόνος, κάποιος καθμός!
Καρότσα Βασ. Παπαευθυμίου

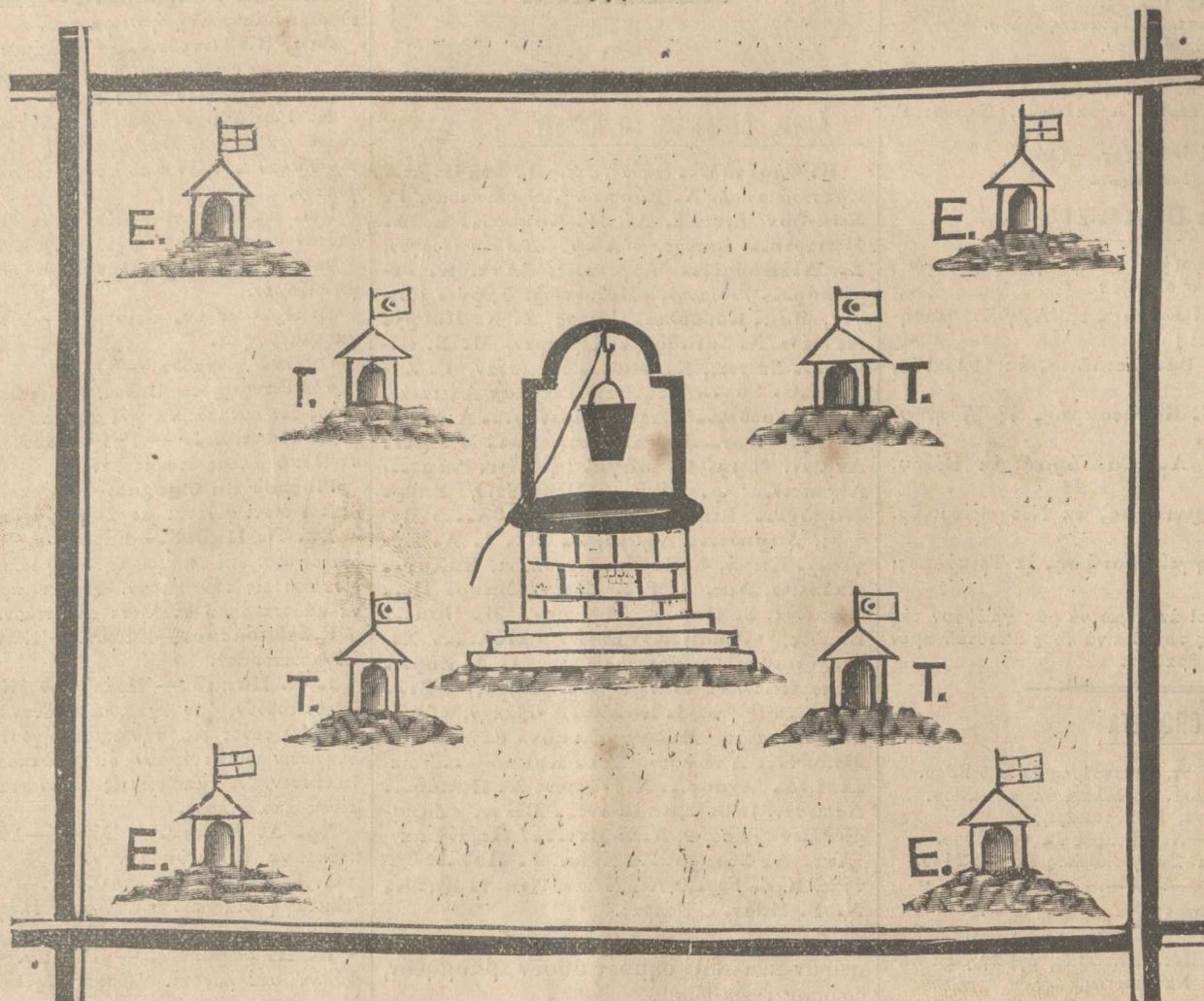
ANIMA DUBITANS

— Αρχίζω νά πεδαινώ λίγο λίγο τού νοιώθω πού μου σάνεται ή πνοή κι' αδιάκοπα τού θάνατό μου σιγίγω μ' έκείνο πού νομίζουσε ζωή.
— Και νοιώθω και τι μέσα στα στήθεια σάν ένα άλλο έξο μου 'ένος νά μ' έρωτή πού είνε πού αληθεία πώς είμαι πεθαμένος ή πώς ζώ.
— Βαρυστημένον τού βήμα μου με σέρνει εκεί π' άρνει το σόμα ή ψυχή, μ' από μακριά ένας ήλιος μού φέρνει και τ' άγάπησας με πού δώ στή γή.
— Και τότε κετ!!!
Στού τάφο μου τού τού σπύ άκουμπήσας τού άμοιρο 'ένος μου έρωτό :
αυτός ό πόθος μου πού νάνε άρα καρμίνος σ' ότι άρνω πίσω, ή σ' ότι θέ νά βρώ;
— Μην έχη ό θάνατος ζωή κορυμμένη και σάν πεδανό, ή ψυχή μου τότε ζή! ή μη τών και ήνε πεθαμένη κι' έδω άόλησ' σ' αύτην την ζωή!!!
Amato

— 'Ο πόθος είνε αδιάκοπος έίνος τών όσων όμοις πού νά μεταβιβάς όποτε πάντοτε με άποσπών εξ αιτίας όλων των μαθημάτων πού μές δίδει.

— Τοπέρ

ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Εἰς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα ὑπῆρχεν ἄλλοτε τὸ ἀνωτέρω φρέαρ, περίε τοῦ ὁποῦ ἦσαν τέσσαρες σκοπιαὶ Τουρκικαὶ καὶ τέσσαρες Ἑλληνικαί. Ἡ θέσις τῶν σκοπιῶν ἦτο, ὡς φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα, ἀνώμαλος λόγῳ τοῦ ἐδάφους.

Οἱ Τούρκοι ἔφεραν κάποτε δυσκολίας εἰς τοὺς Ἑλληνας, ἐμποδίζοντες αὐτοὺς νὰ λάβουν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος. Οἱ Ἕλληνες ὁμῶς φρουροὶ, ὑποφέροντες ἀπὸ τὴν δίψαν, καὶ θέλοντες νὰ ἐκδικηθοῦν, περιτείχισαν τὸ φρέαρ, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἀπέκλεισαν τοὺς Τούρκους. Πῶς τὸ κατέρθωσαν;

Ἐρωτᾶται δηλαδὴ:

— Πῶς δυνάμεθα νὰ σύρωμεν μίαν γραμμὴν, ἥ ὁποία ν' ἀφήσῃ τοὺς 4 Τούρκους φρουροὺς ἔξω τοῦ φρέατος, καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς 4 Ἑλληνας νὰ ὑδρεύωνται ἐξ αὐτοῦ;

(Ἐοιᾶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλ. Γ. Τζημοπούλου ἐκ Πατρῶν)

[Τὰ Ὀλυμπιακὰ γραμματόσημα δὲν γίνονται δεκτά. Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα τοῦ τόπου τῶν].

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μεταπροσέχους Παρασκευῆς 20 Ἰουλίου.

Ἐκάστη λύσις διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἐσωκλείτως ἐν ἀσφράγιστον καὶ καθαρὸν 10λεπτον γραμματόσημον.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν.

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5). Ὁ δεῦτερος δραχμὰς τρεῖς (3). Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἑκαδὸς.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾖ καθαρογραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειῖται «Διαγωνισμὸς 33ος».

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος θὰ συνοπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ὁποίων οἱ λῦται τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν, κερδίζον κατὰ σειρὰν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 3 κατόπιν ἀνὰ δρ. 10 ἑκάστος καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς 15 ἀνὰ δρ. 5 ἑκάστος.

ΤΟ Γ'. ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ἡ προθεσμία τοῦ Γου Δημοψηφίσματος ἔληξε χθές. Τ' ἀποτελέσματα προσεχῶς. Προσεχῶς ἐπίσης τ' ἀποτελέσματα τοῦ Φωτογραφικοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ τῶν Ἀνεκδότων.